

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 15. lutego 1896.

Treść: № 26. Rozporządzenie, dotyczące się załatwiania czynności obrotowych w urzędzie depozytowym sądowno-cywilnym w Pradze, tudzież zmieniające §. 24 instrukcyi z dnia 15. listopada 1849 w tymże urzędzie depozytowym obowiązującej.

26.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu i Najwyższą Izłą obrachunkową z dnia 9. lutego 1896,

tyczące się załatwiania czynności obrotowych w urzędzie depozytowym sądowno-cywilnym w Pradze, tudzież zmieniające §. 24 instrukcyi z dnia 15. listopada 1849 w tymże urzędzie depozytowym obowiązującej.

I.

Załatwianie czynności obrotowych.

1.

Urząd depozytowy cywilno-sądowy w Pradze upoważniony jest skutecznie na polecenie sądów cywilnych swojej siedziby, tudzież na wezwanie innych sądów królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, kupno i sprzedaż, wymianę, pobór odsetek i wszelkie inne czynności obrotowe co do obligacyi długu państwa, akcyi, książeczek kasy oszczędności i innych papierów wartościowych, z wyjątkiem tych przypadków, w których urzędy podatkowe (kasy skarbowe) są już do skuteczniania takich czynności obrotowych upoważnione.

Atoli wezwaniu, przez urząd podatkowy i depozytowy (kasę skarbową i depozytową) do Urzędu depozytowego cywilno-sądowego bezpośrednio wystosowanemu czynić ma tenże zadosyć tylko w tym razie, jeżeli odnośne polecenie sądu, dane urzędowi podatkowemu i depozytowemu (kasie skarbowej i depozytovej) dołączone jest w pierwopisie.

2.

Każdą czynność obrotową, jak tylko odnośne polecenie sądu nadejdzie do Urzędu depozytowego, zapisać należy szczegółowo w rejestrze i utrzymywać ściśle w ewidencji całe postępowanie, które w tym względzie zachowywano.

Regestr czynności obrotowych, których uskutecznienie polecają Urzędowi depozytowemu sądy jego siedziby, utrzymywać należy podług wzoru I; regestr, tyczący się czynności obrotowych, o których uskutecznienie proszą Urząd depozytowy sądy, znajdujące się poza obrębem jego siedziby, lub na polecenie tychże, urzędy podatkowe i depozytowe (kasy skarbowe i depozytowe), podług wzoru II.

Nadto, tak czynności obrotowe, które na polecenie sądów praskich, jak i te, które na wezwanie innych sądów mają być załatwione, zapisywać należy w dziennikach depozytowych i w księgach depozytowych, przeto do czynności obrotowych obcych sądów utrzymywać ma Urząd depozytowy osobną księgę główną, odpowiednim napisem opatrzoną.

Zapisywanie czynności obrotowych w księdze kontroli, która stosownie do §. 13 instrukcyi Urzędu depozytowego ma być utrzymywana, ustaje.

3.

Kupno, sprzedaż i wymianę papierów wartościowych państwa lub innych w obiegu publicznym będących, uskutecznić ma Urząd depozytowy z wyjątkiem za pośrednictwem kantorów wymiany; do poboru odsetek, umieszczania wkładek w kasach oszczędności lub do odbioru pieniędzy z tychże kas, używać ma urzędnika.

Ministerstwo sprawiedliwości zastrzega sobie pozawieranie w tym celu umów z kantorami wymiany.

4.

Jeżeli czynność obrotową uskutecznia się za pośrednictwem kantoru wymiany, w takim razie wydaje się depozyt a odbiór i wydatek zaciąga się według przepisu do dziennika dopiero wtedy, gdy przedmiot kupiony lub suma za przedmiot sprzedany albo przedmiot wymiany zostaną w Urzędzie depozytowym złożone.

Kantorowi wymiany wypłaca się wynagrodzenie po oddaniu przedmiotu wartościowego na podstawie rachunku, który należy sprawdzić, w tym zaś względzie dyrektor Urzędu depozytowego winien kontrolować cenę średnią w cedule kursów giełdowych notowaną.

5.

Jeżeli zaś załatwienie czynności obrotowej porucza się urzędnikowi, przedmioty wartościowe należy wydać mu za potwierdzeniem otrzymania na poleceniu wydania, nie zapisując ich wydania w dzienniku.

Urzędnik załatwić ma czynność obrotową niezwłocznie i przy oddawaniu nowych przedmiotów wartościowych wykazać cedułami kupna lub innymi dokumentami, które należy zbadać, sposób użycia wydanego mu depozytu. Następnie w obecności tegoż urzędnika przekreśla się rzeczzone potwierdzenie otrzymania na poleceniu wydania, zapisuje się przedmiot wartościowy, przezeń złożony, w dzienniku głównym odbiorczym, depozyt zaś dla nabycia go wydany, w dzienniku głównym wydawczym i dołącza się odnośne dokumenty.

Gdy chodzi o przepisanie obligacji publicznych na inne nazwisko a to nie może być uskutecznione w tym samym dniu, w przypadkach takich urzędnik winien jeszcze tego samego dnia złożyć w kasie Urzędu depozytowego receptis odnośnej kasy kredytowej tyczącej się przepisania.

Pieniądzy podniesionych nie wolno zostawiać przez noc w rękach urzędnika, który je z kasy odebrał; takowe zawsze w dniu podniesienia oddawać należy do kasy Urzędu depozytowego.

Jeżeli pieniądze nie można odebrać z kasy w tym samym dniu, urzędnik winien jeszcze tego samego dnia złożyć w kasie Urzędu depozytowego otrzymany kwit albo potwierdzenie tymczasowe otrzymane od odnośnej likwidatury na dowód złożenia kwitu.

6.

Dyrektor urzędu depozytowego obowiązany jest pod własną odpowiedzialnością nadzorować ściśle depozyty powrotne, wynikające z urzędowych czynności obrotowych.

7.

Urząd depozytowy winien sądowni, od którego otrzymał polecenie lub Urzędowi podatkowemu (kasie skarbowej), przez który był proszony, przesyłać szczegółowe sprawozdanie co do wykonania każdej czynności obrotowej z dołączeniem rachunków i wszelkich innych dokumentów.

Jeżeli przedmioty wartościowe kupione lub wymienione, albo kwoty podniesionej gotówki posłane zostały do przełożonego sądu lecz do innego urzędu, Urzędowi depozytowemu potwierdzić należy ich otrzymanie.

II.

Zmiana §. 24go instrukcji Urzędu depozytowego.

§. 24 instrukcji urzędu depozytowego opiewać ma na przyszłość jak następuje:

„Jak tylko depozyt zostanie objęty, urząd depozytowy winien trzy egzemplarze oznajmienia depozytowego opatrzyć potwierdzeniem odbioru.

Odbiór potwierdza się na pierwopisie oznajmienia depozytowego przeznaczonego dla sądu i na egzemplarzu, który stronie ma być zwrócony, dokładnie, to jest pisze się głoskami sumy objęte w obligacjach publicznych lub prywatnych, w kosztownościach i gotówce, na egzemplarzu zaś, który ma służyć za dowód do dziennika, kładzie się tylko wyrazy:

„Depozyt powyższy objęto.“

Każde z tych potwierdzeń odbioru powinno być podpisane przez dyrektora Urzędu depozytowego, jakoteż przez kasyera i opatrzone pieczęcią urzędową.

Jeżeli strona lub Urząd poczyni w oznajmieniu depozytowem ważne poprawki w oznaczeniu przedmiotów deponowanych, wyłuszczyć należy te poprawki w potwierdzeniu odbioru a w tym razie strona, depozyt składająca, winna potwierdzenie odbioru podpisać.

Na pierwopisie oznajmienia depozytowego zanotować należy artykuł dziennika, odnośną księgę główną z numerem i arkuszem, poczem ten pierwopis oznajmienia depozytowego, opatrzony potwier-

dzeniem odbioru, przesyła się niezwłocznie drogą właściwą sądowi w oznajmieniu wyrażonemu, z książką doręczeń; jeden egzemplarz oznajmienia depozytowego otrzymuje strona a drugi egzemplarz, opatrzony temi samemi zapiskami co egzemplarz przeznaczony dla sądu, zatrzymuje się jako dowód do dziennika “

Biliński r. w.

Gleispach r. w.

Hohenwart r. w.

g e s t r

tyczący się czynności obrotowych dla przełożonych sądów.

Uskutecznienie	Monety złote		Monety srebrne		Pieniądze papierowe i moneta zdawkowa		Obligacye publiczne		Książeczki kasy oszczędności i inne dokumenty prywatne dające się spieniężyć		Inne dokumenty dłużne prywatne		Kosztowności	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.

